

2. Кубасова О. В. Прийом драматизації на уроках читання. *Початкова школа*. 2011 р. №11. С. 30-36.

3. Типова освітня програма початкової освіти під керівництвом Р. Шияна <https://nus.org.ua/news/opublikuvaly-typovi-osvitni-programy-dlya-1-2-klasiv-nush-dokumenty/>

Тетяна ФАТЪЯНОВА,

студентка 1 курсу

факультету психолого-педагогічної освіти та мистецтв

Науковий керівник: **Тетяна НІКОНЕНКО**

к. пед. н., ст. викл. (БДПУ)

ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДУ «СТОРИТЕЛЛІНГ» НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ В УМОВАХ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ

«Словесна творчість – це могутній засіб розумового розвитку людини, перед якою відкривається світ. З того часу, як слово стає для дитини інструментом, за допомогою якого твориться нова краса, дитина піднімається на нову сходинку бачення світу, досягає якісно нового етапу у своєму, духовному розвитку. Їй хочеться у слові виразити своє захоплення, свій подив перед красою світу».

В. Сухомлинський

Актуальність. Життя в ХХІ ст. є досить динамічним, знань, якими ми володіємо сьогодні, завтра вже недостатньо. Сучасне інформаційне суспільство – це період високих технологій, що потребує від освіти формування компетентної та активної особистості. Радикальні зміни, які відбуваються в сучасному освітньому середовищі акцентують увагу на необхідності виховання особистості мислячої, самостійної, творчої. Такий динамічний рух життя вимагає змін у всіх сферах життя людини. І освіта, а в першу чергу школа – одна з найпопулярніших сфер, якої ці зміни стосуються. І саме школа відіграє важливу роль – формувати особистість здатну жити й працювати в реаліях сьогодення [1]. Підрастаюче покоління спілкується, переважно, у віртуальному світі. Мова – це складний психологічний процес, який неможливо оцінювати, розвивати окремо від мислення або сприймання. Навчальний матеріал, поданий у вигляді цікавої захоплюючої історії, сприяє розвитку особистісних якостей, демонструє унікальність уяви кожної дитини, дозволяє проявити активність та творчість. Оскільки сучасні школярі багато часу проводять он-лайн, реальне спілкування стає мистецтвом, якому потрібно навчати. Для цього чудово підходить метод «сторителлінг» [2].

Мета дослідження – розкрити особливості використання методу «сторителлінг» на уроках математики в умовах Нової української школи.

Метод «сторителлінг» вважають інновацією в сучасній освіті та навчанні молодших школярів. Його дослідженням в Україні почали займатися нещодавно. Цю проблему розглянуто в працях таких педагогів як

О. Караманової, М. Василюшиної, К. Симоненко, Е. Ерднієвої, Н. Гущиної та інших. Аналіз статей показав, що метод «сторітеллінг» використовується в основному для вивчення іноземних мов дітьми дошкільного та шкільного віку, є досить мало праць, у яких би цей метод застосовувався для навчання учнів на уроках математики в початковій школі.

Сторітеллінгу перекладі з англійської *story* означає історія, а *telling* – розповідати; отже, сторітеллінг – це розповідь історій.

Метод «сторітеллінг» – це спосіб передачі інформації через розповідання історій. Пояснення матеріалу в такій формі розвиває в учнів уяву, логіку та підвищує мотивацію до навчання, що на даному етапі розвитку освіти є необхідним.

Метод «сторітеллінг» відіграє 4 важливі функції:

– мотиваційна – передбачає такий виклад матеріалу, який би переконав учня, надихнув молодшого школяра на прояв ініціативи в освітньому процесі.

– об'єднуюча – історії, які лежать в основі методу слугують інструментом розвитку дружніх, колективних міжособистісних стосунків у класі, групі.

– комунікативна – історії здатні підвищити ефективність спілкування, розвивають усне мовлення.

– інструмент впливу – дозволяє вчителю за допомогою слова впливати на учня, корегувати його поведінку, ставлення та успіхи учнів до навчання.

Сторітеллінг є ефективним методом навчання молодших школярів. Учням більше подобається слухати історії, ніж наукові доповіді, визначення, описи. В історіях є цікавий персонаж, який приваблює здобувачів освіти. Вони можуть разом з ним співпереживати, радіти, відчувати всі його емоції, які будуть відтворюватися в пам'яті молодшого школяра в поєднанні із знаннями, представленими в історії. Кожна розповідь містить інтригу, яка дозволяє утримувати увагу здобувачів освіти, змушує прослухати, а головне дослухати розповідь до кінця, адже у фіналі міститься головна думка та той матеріал, який молодші школярі повинні засвоїти.

Метод «сторітеллінг» допомагає отримати два важливі результати:

– зняти напруженість з учнів, встановити контакт між вчителем та молодшими школярами;

– засвоїти навчальний матеріал у вигляді історії, що обов'язково залишиться в пам'яті здобувача освіти [2].

З кожним роком метод «сторітеллінг» стає все більш популярним на всіх уроках початкової школи й урок математики не є винятком. На уроці математики учні багато працюють над виразами, задачами, рівняннями. Цей матеріал для молодших школярів не завжди є легким, тож здобувачам освіти можна запропонувати ознайомитися з новим навчальним матеріалом за допомогою методу «сторітеллінг».

Так, на уроці математики в початковій школі можна запропонувати здобувачам освіти створити короткі повчальні історії про взаємини цифр. Наприклад, на уроках, де учні вчать додавати і віднімати, вони можуть розповідати про те, як два числа 8 і 2 посварилися і почали втрачати з двох сторін ($8 - 2 = 6$). А потім числа знову зустрілися та почали дружити (8

+ 2 = 10). В такому завданні нічого складного немає, а навпаки, це дуже легко та не займає багато часу. Молодші школярі завдяки такому виду діяльності будуть швидше засвоювати навчальний матеріал, з'явиться мотивація до навчання. Здобувачі освіти можуть створювати історії «з життя» цифр, кутів, сторін, вершин, прямих, ламаних, променів, трикутників, квадратів тощо – про їх стосунки, мрії, вподобання та інше. Наприклад, це може бути історія про те, як посварилися дві прямі і ніколи не перетиналися (були паралельними).

Складені попередньо або разом з учнями історії, що містять відповідний виучуваний матеріал з теми – є ефективним засобом навчання.

Наприклад. За типовою освітньою програмою з математичної освітньої галузі передбачено реалізацію змістової лінії «Робота з даними». Основне її завдання – познайомити молодших школярів на практичному рівні зі способами подання інформації та роботи з нею при розв'язуванні практикозорієнтованих задач, моделювання описаних ситуацій у формі таблиць, схем, діаграм [3, с. 59]. Саме для реалізації цих завдань учням можна запропонувати наступну історію, яка ознайомить молодших школярів з новим матеріалом, а також вмотивує до вивчення її у подальшому:

Жив собі колись один бізнесмен. Він займався розробкою відеоігор. Але останнім часом бізнесмен не міг вигадати ні однієї цікавої гри, якою б захопилися усі школярі. Тоді він вирішив, що треба провести опитування серед учнів, щоб дізнатися, що саме їх приваблює у відеоіграх. Але вподобання школярів були такими різними, що він зовсім розгубився. Тоді бізнесмен згадав, що можна створити діаграму. На якій він одразу візуально зможе побачити, що цікавить сучасних учнів. Тоді бізнесмен одразу створив таку діаграму, де було видно, що 55% здобувачам освіти подобається будувати власний світ, 20% – заробляти гроші, 15% – створювати власних персонажів та 10% – битися із ворогами. І на основі цієї діаграми він легко створив гру, що мала назву Minecraft. Ось так завдяки своїм знанням будови діаграм бізнесмен став багатим та успішним. Адже ця гра стала дуже популярною в світі дітей.

Персоніфікація цифр, математичних символів та елементів допоможе дітям краще запам'ятати конкретні приклади, формули та способи розв'язування задач. Крім того, такі ігри-історії допомагають розрядити навчальну атмосферу, дати перепочити перед новою порцією інформації. Молодші школярі вчать з думкою про те, що наука – ближча, ніж здається. Адже коло, наприклад, асоціюватиметься з тортом та історією, у якій воно фігурувало.

Висновок. Отже, сторітеллінг – це не лише засіб активізації учнівської уваги на уроці, а й ефективний інструмент донесення та закріплення навчального матеріалу в свідомості учнів. Також пояснення матеріалу у формі розповіді, історій розвиває в здобувачів освіти уяву, логіку та підвищує рівень інтересу до навчання. Сторітеллінг – це творча розповідь. На відміну від фактичної розповіді (переказу, опису по пам'яті), яка ґрунтується на роботі сприймання, пам'яті, відтворювальної уяви, в основі творчих розповідей лежить робота творчої уяви. Обов'язковими компонентами такої розповіді

мають бути самостійно створені дитиною нові образи, ситуації, дії. При цьому учні використовують свій набутий досвід, знання, але по-новому комбінують їх.

Список використаних джерел

1. Сторітеллінг в початковій школі як технологія розвитку критичного мислення. URL: http://www.yrok.net.ua/load/dovidnik_vchitelja/metodichnij_poradnik_fajli/storytelling_v_pochatkovij_shkoli_jak_tekhnologija_rozvitku_kritichnogo_mislenja/13-1-0-7194(дата звернення: 27.11.2019)
2. Сторітеллінг як метод навчання. URL: <https://www.creativeschool.com.ua/storytelling/>(дата звернення: 27.11.2019)
3. Типові освітні програми для закл. заг. серед. освіти. 1-2 класи / Укладач А.В. Лотоцька. Харків: Вид-во «Ранок», 2019. 192 с.

Вікторія ХАМУЛА,

студентка 4 курсу

факультету психолого-педагогічної освіти та мистецтв

Науковий керівник: **Ганна Удовиченко,**

старший викладач, (БДПУ)

АУДІОКНИГА ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНО-МОВЛЕННЄВИХ УМІНЬ ШКОЛЯРІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

Постановка проблеми На сучасному етапі розвитку української державності, актуальним завданням початкової школи як важливої проміжної ланки в системі освіти та підготовки нових кадрів – є істотне поліпшення якості навчання іноземної мови. Зміна характеру шкільного навчання, що базується на принципі гуманізації, вимагає пошуку нових резервів підвищення ефективності навчання іншомовної мовленнєвої діяльності, а також реорганізації самого освітнього процесу.

Відповідно до вимог освітніх програм для початкової школи в галузі «Іншомовна освіта» [1], навчання читання передбачає оволодіння учнями «зрілим читанням», під час якого сприймається необхідна інформація, а всі супутні мовні та технічні труднощі не перешкоджають процесу засвоєння.

Аналіз досліджень і публікацій. Проаналізувавши існуючі теоретико-практичні дослідження та розробки з проблем навчання читання та аудіювання в початковій школі (В.Андрієвська, С.Гапонова, Н.Єлухіна, В.Занглігер, С.Захарова, Т.Каріх, О.Метьолкіна, І.Ольгінська, К.Онищенко, О.Петренко, С.Фоломкіна, С.Дюкер, Г.Грин, Т.Хедж, В.Претти, П.Юр та ін.), робимо висновок, що вони гранично звужені й торкаються тільки окремих питань: психологічних і психолінгвістичних закономірностей читання та аудіювання, аналізу розрізнених труднощів переважно лінгвістичного характеру, конкретних методичних розробок для різних вікових груп учнів. Отже, на сьогодні проблема навчання читання та аудіювання на уроках англійської мови залишається недостатньо вивченою.

Окрім того, слід зазначити, що багато вітчизняних і зарубіжних методистів, педагогів, психологів взагалі відзначають небажання молоді